

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119236532
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119236532.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, proti žalovanej: D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX W., právne zastúpená: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552, so sídlom Na rozhliadke 2, 831 01 Bratislava, o zaplatenie 2 379,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 27Csp/92/2019-229 zo dňa 11. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia a.s. uzatvorila 18.05.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na podklade ktorej jej poskytol bezúčelový úver v celkovej výške 2 700,- €, ktorý sa zaviazala splácať mesačne po 64,09 €, prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, druhá v 15. deň v kalendárnom mesiaci, nasledujúcim po splatnosti prvej splátky, ročná úroková sadzba úveru bola stanovená na 22,39%, RPMN 25,1%, odplata 22,39%, priemerná hodnota RPMN 16,33%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 5 383,56 €, počet splátok 84, termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci. Výzvou zo dňa 27.06.2016 Home Credit Slovakia a.s. žalovanú vyzval k splateniu celého úveru vo výške 3 089,65 € najneskôr do 15 od odoslania výzvy. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávky Home Credit Slovakia a.s. listom zo dňa 21.06.2017 žalovanej oznámila uzatvorenie zmluvy o postúpení zo dňa 14.06.2017 na nového veriteľa - žalobcu, list bol podaný na poštu 22.06.2017. Podľa prehľadu platieb žalovaná uhradila 64,09 € od 17.06. po 19.10.2015 každý mesiac. Listom zo dňa 25.05.2016 Home Credit Slovakia a.s. žalovanej oznámila, že nie je realizovaná úhrada podľa mimoriadneho splátkového kalendára, k úhrade nedošlo ani po odoslaní písomnej výzvy, na podklade čoho je spoločnosť nútená postúpiť pohľadávku do štandardnej fázy vymáhacieho procesu. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania, žiadala žalobu zamietnuť. Zmluvu, na základe ktorej žalobca uplatnil svoj nárok, súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, v otázke premlčania aplikoval normy Občianskeho zákonníka. Pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 103, § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Za nesporné v konaní považoval, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie celého úveru, čerpaného na základe zmluvy, výzvou zo dňa 27.06.2016 a zosplatením vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, ku dňu 25.05.2016. Zosplatenie ku dňu 27.06.2016 bolo vyhlásené pre splátku, ktorá mala splatnosť 15.03.2016. Vychádzajúc z ust. § 53 ods. 9 OZ na premlčanie aplikoval ust. § 103 veta druhá OZ a ustálil, že pokiaľ nesplatenou splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, bola splátka splatná 15.03.2016, od tohto dňa začala plynúť 3-ročná premlčacia doba podľa § 101 OZ, ktorá uplynula 15.03.2019. Tento bol posledným dňom na uplatnenie práva žalobcu na súde. Od 16.03.2019 je právo žalobcu premlčané pokiaľ ide o

splátku so splatnosťou do 15.03.2016 a všetky splátky, pre ktoré bola vyhlásená predčasná splatnosť ku dňu 27.06.2016. Ak bola žaloba podaná 24.07.2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a s prihliadnutím na úspech žalovanej priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Vytýkal, že v bode 30 napadnutého rozhodnutia súd uviedol, že žalobca podal žalobu na súd 24.07.2019, a to i napriek tomu, že žaloba bola podaná 27.02.2019. Táto skutočnosť bola zo strany súdu žalobcovi potvrdená v elektronickom potvrdení o prijatí návrhu súdom. Na základe tejto skutočnosti súd posúdil časť žalobcovho nároku ako premlčanú, tým mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa s napadnutým rozhodnutím súdu nestotožňuje, nakoľko je absolútne nepreskúmateľné, arbitrárne, nereflektuje na skutkový stav potrebný na rozhodnutie vo veci. Nestotožnil sa ani s tým, že k zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 15.03.2016. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ dlžníka žiadať vždy len o splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich uplynie 3-ročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. Podľa § 565 OZ, ak sa veriteľ s dlžníkom dohodnú, že pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu, veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, 3-ročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Avšak ak veriteľ toto právo nevyužije, ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká. Vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (27.06.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky, splatnej 15.03.2016. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ 15.04.2016, t.j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň považoval za potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.06.2016, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky, splatnej 15.06.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 po omeškaní spotrebiteľa splatením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, premlčacia doba pre všetky splátky, splatné po 15.06.2016, tak začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda od splátky splatnej 15.06.2016 a uplynula uplynutím 15.06.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná 27.02.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. V tejto súvislosti poukazyval na uznesenie Krajského súdu v Nitre 7Co/141/2017 z 28.03.2018, 5Co/114/2017 z 28.04.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018. Žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil, žalobe žalobcu vyhovel, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že z obsahu súdneho spisu síce naozaj vyplýva, že žaloba bola na Okresný súd Banská Bystrica doručená 27.02.2019 a nie 24.07.2019, ako uvádza súd v bode 30 odôvodnenia, no ani takáto chyba v písaní nemôže nič na premlčaní nároku žalobcu v celom rozsahu zmeniť. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že postúpenie pohľadávky je platné, žalovaná naďalej zotrváva na vznesenej námietke premlčania pre márne uplynutie subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ, pričom v celom rozsahu odkazuje na argumentáciu uvedenú na strane 4 a 5 odporu žalovaného zo dňa 05.04.2019. Žalovaný totiž požadoval zamietnuť žalobu okrem premlčania i z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, súd prvej inštancie rozsudkom žalobu z dôvodu premlčania zamietol bez ďalšieho preskúmania prostriedkov procesnej obrany, ktoré uvádzal žalovaný, teda bez námietky aktívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 387 ods. 3 CSP a zotrvala na námietke neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok jednak pre rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zák.č. 129/2010 Z.z. a z dôvodu neurčitosti právneho úkonu postúpenia, resp. neexistencie takej pohľadávky, aká je predmetom zmluvy o postúpení. Právo pôvodného veriteľa

vyhlásiť predčasnú splatnosť nebolo dojednané platne, žalovanému nikdy nebola doručená výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a ani zosplatnenie podľa § 565 OZ. Žalobca do spisu predložil len nejaký podací hárok, z ktorého nevyplýva, či výzva k splateniu celého úveru zo dňa 27.06.2016 bola žalovanému doručená alebo nie. V tomto kontexte ďalej poukázala na to, že žalobca do spisu nepredložil žiadne upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ, iba výzvu podľa § 565 OZ. Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu odkázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Obo/283/2003, zverejnené zo Súdnej praxe č. 1/2007. Ďalej uviedla, že pôvodný veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pohľadávka žalobcu pre rozpor zosplatnenia s Občianskym zákonníkom neexistovala v takej podobe, ako bola predmetom postúpenia. Navyiac, podľa čl. VII ods. 1 zmluvy o postúpení je jej účinnosť naviazaná na deň pripísania finančných prostriedkov na účet pôvodného veriteľa ako postupcu. Táto podmienka zmluvy o postúpení nebola splnená, zmluva o postúpení je neúčinná, majúca za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Žiadala preto rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na dôvodoch podaného odvolania, žiadal rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žiadala rozsudok prvoinštančného súdu z dôvodov uvedených v podanom vyjadrení k odvolaniu, ako i v odpore proti platobnému rozkazu, potvrdiť.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c), § 391 ods. 1 CSP).

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam a následne vec i nesprávne právne posúdil.

8. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že listom zo dňa 25.05.2016 spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. žalovanej oznámila, že nie je realizovaná úhrada podľa mimoriadneho splátkového kalendára a k úhrade nedošlo ani po odoslaní písomnej výzvy a spoločnosť je nútená postúpiť pohľadávku do štandardnej fázy vymáhacieho procesu.

11. Napriek tomu, že v predmetnom liste zo dňa 25.05.2016 právny predchodca žalobcu neupozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ, predmetný list prvoinštančný súd považoval za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ a následne za legitímne i zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu na podklade listu zo dňa 27.06.2016, bez toho, aby skúmal, či možnosť zosplatnenia úveru bola účastníkmi úverovej zmluvy podľa § 565 OZ vôbec dohodnutá.

12. Takýto postup prvoinštančného súdu bol v príkrom rozpore s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pričom navyše žalobca nedoložil doručenky preukazujúce zaslanie výzvy podľa § 53 ods. 9 a následne i samotného zosplatnenia úveru do dispozičnej sféry žalovanej.

13. Pokiaľ k zosplatneniu pohľadávky žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu nedošlo zákonom predpísaným spôsobom, nemohol ani právny predchodca žalobcu žalobcovi postúpiť pohľadávku v takej podobe, v akej bola predmetom postúpenia. Vo väzbe k uvedenému dôvodnou sa javí i námietka žalovanej o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore.

14. Predmetnú námietku žalovaná vznesla už v odpore proti platobnému rozkazu. Naviac, súd je vždy povinný skúmať, či žalobca je skutočne nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, ktoré v konaní uplatňuje, teda dostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie ako predpoklad vyplývajúci z hmotného práva, čo pozornosti prvoinstančného súdu v predmetnom spore uniklo.

15. Na podklade uvedeného odvolaciemu súdu neostávalo, než rozsudok prvoinstančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie za účelom opätovného prehodnotenia listinných dôkazov založených v spise, ich právneho posúdenia v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, smerujúceho prioritne k ustáleniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)